

և ուր էր խօսում, այստեղ մի քաղաք-բնակ, աւելի բարեկեցիկ և կուստուրական մի մարդ, հարկ հաւաքում էր իր օգտին մտնող միջոցով: Այստեղ պիւրօղիքն և բերքանկան հրապարակում չէին, այլ ծածուկ, թփերի ետեւը, տներին մէջ, և հալածում են իրանց դռներին օր ու գիշեր, քուն թէ արթուն ժամանակ: Այդ սարսափը, այդ աներեւոյթ թշնամին, որ ներկայ է ամեն տեղ, որից չէ կարելի թաքնվել, աղաղակել, առատ հոճած է հաւաքում: Նա ապահով է, որ իրան չեն հալածի կողակներով, գիտէ որ Աղբաւի տափարակներին նայողը կը տեսնէ մի սովորական, խաղաղ աշխարհ: Եթէ Եփեսոսի սպանութիւնը պատահած չը լինէր, եթէ անկողնապահ դատաւորները, հմուտ վաճառքանները իրանց ամբողջ կարողութիւնը թափած չը լինէին այդ գործը պարզելու համար, ո՞վ կարող կը լինէր բարձրացնել այն քողը, որի տակ ծածկված է մոլթ աշխարհը, Ջափար-բէկի իշխանութեան շրջանը: Նկատենք, գաւառապետի օգնականը աշխատում է հաստատել, որ կայ աղբաւի խաւար իշխանութիւն, բայց դրա համար դատի պիտի ներկայանան իր: Եւ կեղծ քննութիւն կատարող...

Եւ այդպիսի դրութեան մէջ գտնվում է գիւղական մի ամբողջ աշխարհ, այնպիսի մի տեղ, որ ամեն օր պատմական մարդկանց աչքի առնւել է: Ինչ կը լինեն մոռացված, խուլ անկիւնները, ուր տարին մի անգամ հաղիւ է երևում ոտակական գրադիր ֆուրաժիկան...

Եւ այդպիսի տեղեր անթիւ ու անհամար են: Ուր որ կայ երևի քրտնաբեր մի կտոր հաց աշխատող ժողովուրդ, ուր որ բռնացած է աղի-տուրիւնը, խաւարը, այնտեղ բոյն դրած են բաղաժախի խոշոր ու մանր Ջափար-բէկեր: Եւ ժողովուրդը պիտի տանէ նրանց լուծը: Եփեսոսի գործը ցոյց տուց, որ նա ուրիշ կերպ չէ կարող լինել, որ նա ստորով է իր դարաւոր հասկացողութիւններին, իր աշխարհայեցողութեան:

Այն որտեղ են հիւսիսում աւազակութեան բոյնները: Եփեսոսի գործը օրվայ օրվայ մէջ դրեց այն միջոցաւորը, ուր ծրում ծաղկում է կովկասեան յանդուգն աւազակը: Եթէ մի տեղ կարելի է սուտ վկանելի մի ամբողջ լեգէոն վարձել, եթէ փոքր ի շատե աղբացողիւն ունեցող մարդը չէ մտածում հողը արդիւնաւորելու, աշխատանքը և արդար վատասելը մեծարելու մասին, այլ ձգտում է իշխել իրանից թողի վրա, ապրել և հարստանալ նրա հաշին, ինչ դուրս կը գայ: —Այն, որ սեփականութեան մասին կը կազմվի ապօրէն, յանցաւոր հասկացողութիւն, պիւրօղիքի փողը և կատաղի վայրենութիւնը կը դառնան կուլտ, պաշտամունք: Մասնաւորապէս ազնուականութիւնը դեռ չէ դուրս եկել Գարեհէի և Կիւրոսի ժամանակներում տիրած այն հասկացողութիւնից, որ ազնիւ արիւնը ձրիակներութեան ի-

րորդ մասը կը բռնէ, այս մասն ալ առջնէն դէպի ետեւ կէս խոր ձեռք մը ունի, որ զայն ալ ու ձախ հաւասար երկու կտորներու (կիսա-գունդ) կը բաժնէ: Երկրորդ մասն ուղեղի կը ըստածն է, որ ուղեղին ետի կողմը կը գտնուի և բուն ուղեղով քիչ մը ծածկված է, իրարմէ թաղանթներով զատուելով:

Ուղեղին կիսագունդները իրարու յար և նման են, և զանազան ոլորտներ (circumvolution) կը ներկայացնեն. այս ոլորտներէ ոմանք ածելով և ոմանք պղտիկնալով մարդկային մտաւորական և բարոյական յատկութեանց վրա ուժով կազդեն. ստոյգ հետեւելով մարդուն ազնիւ կամ վատթար բնու իւնները կանխեն ու կը զարգանան: Ուղեղային ոլորտներուն այս փոփոխութիւնները զանգուստի վրա ալ կազդեն, այսինքն զանգուստիոր անոնց ճշմարիտ պահարանն և ընդունարանն ըլլալով՝ այդ ոլորտներուն համապատասխան ակօսներ կը ներկայացնեն, ինչպէս որ ոչխարին գանգը քննելով՝ ուղեղային ոլորտներուն հետքերը անոր վրա նկարված կը գտնենք, որպէս թէ զանգու ուղեղին գածէ կաղապարն եղած լինելը:

Գանգաւաճութիւնը, որ մարդկային յատկութիւնները և բնութիւնները կորոշէ, իրեն առաջնորդ ունի՝ ուղեղային ոլորտներուն զանգի վրա ձգած այդ հետքերը. դիտուններու կողմէ այս հետքերը քննելով՝ այլ և այլ որոշ կէտեր նշանակված են, մարդկային զանազան բնութեանց յայտանիշ եղող ուկրային բարձիկներ տեսնված են:

Գերմանացի բժիշկ Կալ XVIII դարուն ուղեղ ուղեղի մէջ հողեքանական յատկութեանց կեդրոններ որոշել, ասոր համար զանազան ծայրայեղ յատկութիւններով օժտեալ բազմաթիւ անձանց ուղեղները քննելով, երբ տեսնար մաս մը, որ աւելի ցցուած է, զայն այդ անձի հանգամանակ կեդրոն կընդունէր. այսպէս, անոր

բաւուրը է տալիս: Նա կըրթում է իր գաւառներին այդ հասկացողութեան մէջ, օրինակներ է ցոյց տալիս, որոնց վրա դաս են առնում նրան չընթացողները, նոյն իսկ այն մարդիկ, որոնց նա հարստահարում է յանուն ձրիակներութեան: Միթէ կարող է բաղաձայնական պարտաւորութիւնները, բարոյականութեան հասկացողութիւնը զարգանալ այնպիսի տեղերում, ուր առաջնական, աղբացիկ և խելօք մարդիկ համարվում են Ջափար-բէկերը:

Մեր երկրի տնտեսական և բարոյական առաջադիմութեան համար շատ քիչ նպաստաւոր պայմաններ կան: Յիշենք, որ շատ քիչ են հաղորդակցութեան յարմար ճանապարհները, որ աշխատող զատակարգը զրկված է էփան և մատչելի կրթութիւն, որ մեր մէջ դեռ շատ քիչ է զարգացած նախաձեռնութեան ոգին, որ փորձի և գիտութեան տէր գործիչներ շատ քիչ են, երաններն էլ չեն գնում գիւղերը, չեն աշխատում այնտեղ: Բայց այդ բոլորից աւելի սաստիկ վերահասում են մեր բարոյութեան կենտրոնական Աֆրիկայի կարգերը, այն դրութիւնը, որ ստեղծել են մեր երկրի հակակուտուրական տարրերը: Թող չը լինի բերքանկայի աշը, և մեր արեւտեսական կեանքը ճանապարհ կը հարթէ բազմաթիւ դժուարութիւններին մէջ: Իսկ քանի որ աշխատող մարդը հարկատու պիտի լինի կուլտաբական ոյժին, որ միշտ կանգնած է նրա ետեւում, անհնարին կը լինի մտածել բարոյութեան, մտաւոր և տնտեսական առաջադիմութեան մասին: Չարքը չափաւոր խոր արմատներ ունի: Նոյն իսկ քաղաքակրթական ուժեղ հոսանքը չէ կարողանում սրբել, տանել ասիական հասկացողութիւնները, որոնք արմատացած են մասնաւորապէս ազգաբնակչութեան մէջ: Անցեալ տարի Բագում քննվում էր Ստարոսելսկու սպանութեան գործը և ոտակականութեան ներկայացուցիչը վկայում էր դատարանում, թէ մեզադրողներին մէկը Բագում պահում է վարձով: Այսպիսի մի ասուկի ֆիրմա հնարաւոր է մի անգամ քաղաքում, ուր հարկը հաղորդ մարդիկ գործ են դնում, աշխատում են ապրել օրինաւոր կերպով: Այնուհետեւ երկակայեցէք Չանգեղուրի Ստարոսելսկու կամ Ղազարի խորշերը, ինչէր չեն լինում այնտեղ...

Դատարանը հաստատեց, որ իւան խուրլարեան և նրա հետ մեղադրվողները կենտրոնական Աֆրիկայի կարգերի զոհերն են: Նա արտասանեց իր արդար վճիռը. հասարակութիւնը համակրական ցոյցեր արւաւ, արդարութեան կողմնակիցները լիովին ետաւարարութիւն ստացան: Իսկ այն կարգերը, իսկ այն միջնապայքը, ուր գիւղացիներն է, ուր արդիւնագործողը դողում է պիւրօղի անուշից:

Համար կամքը, քաջարտութիւնը, զեղխութիւնը, փառասիրութիւնը, շարութիւնը, յամառութիւնը, կիրքը, սէրը, և այլն կեդրոններ ունենալու ուղեղի մէջ, այսպէս, Կալ 27 կեդրոն գտաւ: Յետոյ իր աշակերտն ու միանպատակ աշխատակիցն Սթրեյ-հէյմ իր վարկերին հաստատած դրութիւնը ճշտապէս մի քանի կեդրոններ են ինքը որոշելով: Վերջապէս Պարկը մէջ, երեւելի պրօֆէսոր Պոլեյօի նախագահութեան տակ կազմվեցաւ գաւառաւոր ու թիւ և ան ընկերութիւնը և հոշակաւորն Պրօքա ևս գանգաւաճութեան ջատագով հանդիսացաւ: Ուրիշները շարունակելով իրենց հետազոտութիւնները՝ գանգային կեդրոնները թիւը մինչև 35-ի հասաւ: Մտային կարողութեան ցուցանիշները կեդրոններն ուղեղի յառաջակողմն կը գտնվին, սիրոյ և բարեկամական յատկութիւններունը յետաւորական և միջանկեալ մասերու մէջ բարոյական յատկութիւններունը:

Ուրեմն բուն խնդրոյն դառնանք: Սակայն խնդիրը լուսաբանելու համար պէտք է աւելի հեռունքներ երթալ: Ուղեղին մէջ գոյութիւն ունեցող անկանոնութիւնները եթէ ունենալ արտաքին հետք մը, ունենալ չօջախելի անկանոնաւորութիւն մը մեղ դուշակել չը տան, այս պարագային հարկ է փնտռել թէ այս գործարարը իսկապէս բնական և անեղծ է: Այն ինչպէս որ ըրաւ Վիլհելմայի մէջ պ. Պէնտլիքթի և ամենաճշգրիտ արդիւններու հասաւ:

Եթէ գանգաւաճութիւնը արտաքին նշաններով ունի է փոփոխութիւն մը, անկանոնութիւն մը չը հաստատուէ, սա չը նշանակէր թէ քննված անձն ուղեղին մէջ այդ անկանոնութիւնը գոյութիւն չունի. ուղեղին ուղղակի քննութիւնը անվերջելի կերպով միշտ կը հաստատուէ անբնական փոփոխութիւնները. միայն թէ ապրող անձի վրա այս քննութիւնը անկարելի կը դառնայ, հետեւաբար քննութեան արդիւնքը կարելի է ձեռք

Նրանք մնում են: Պէտք է նրանց մասին մը տածել...

ՀԱՆՐԱՍՏՈՑՆԵՐԻ ՀԱՄԱՎՈՐՈՒՄ
(Նամակ Պետերբուրգից)

Յունվարի 4-ին
Կար ժամանակ, երբ դիտութիւնը ոչ թէ կենսական պահանջ, այլ միայն զարդ ու զարդարանք էր համարվում ժողովրդի աչքում, երբ նա մատչելի էր միայն «ազնուականներին» համար: Սակայն գոյութեան անողորմ կոլիւր իր էփօլցիայի ընթացքում, առաջ բերեց շատ փոփոխութիւններ: Նա բաց արեց լուստերի դիտակցութիւնը և հասկացրեց, որ իւրաքանչիւր անհատ, իւրաքանչիւր ժողովուրդ իր գոյութիւնը պահպանելու համար պիտի առաջադիմէ ժամանակի և պահանջներին համեմատ, պիտի յետ չը մնայ իր չընթացողներին՝ թէ մտաւորապէս և թէ տնտեսաւոր: Այդ պատճառով դիտութեան պահանջը ամեն տեղ զօրեղանում է, դպրոցական հիմնարկութիւնները անդադար բազմանում են: Բայց, զբաղաբար, մեզանում դեռ մինչև օրս էլ բարձրագոյն դպրոցները մատչելի չեն շատ շատերի համար: Բազմաթիւ անձինք կամ նիւթակալին կամ այլ սահմանափակումների՝ օրինակ, տեղ չը լինելու, համապատասխան առատեստատ չունենալու և այլ պատճառներով զրկվում են դպրոցների մէջ ընդունվելուց, իրանց կրթութիւնը շարունակելուց: Այդ երեւոյթը առաջ է բերել ինտելիգենտների մի ստուար կօնտինգենտ, որ ամեն ճիգ գործ է դնում գէթ ինքնակրթութեամբ իր նպատակին հասնելու: Սակայն ինքնակրթութիւնը էլ առանց ուղեցոյցի, առանց առաջնորդի բաւական դժուար է:

Այն պէս հանգամանքներն աչքի առաջ ունենալով չէ կարելի չը որոշունել «Պետերբուրգի մանկավարժական ընկերութեան» մի չափազանց համակրելի ձեռնարկութիւնը, որ արդէն գործադրութիւն է ստացել: Այդ ընկերութիւնը՝ մայրաքաղաքում հիմնել է Բլոգոմստուր զարգացողիչ դասընթացները, որոնց նպատակն է բարձրագոյն կրթութիւնը մատչելի դարձնել շատերի համար: Այդ դասընթացներում այս տարի յունվարի 10-ին, աւանդելու են՝ քիմիա, ֆիզիկա, մաթեմատիկա, գրականութիւն (ուսուց և եւրօպական), պատմութիւն, աշխարհագրութիւն, մարդակազմութիւն, առողջապահութիւն, կենդանաբանութիւն, բուսաբանութիւն, հանքաբանութիւն, անատոմիա և այլն: Դասախօսութիւնները պիտի կարգաւորեն երեւելիները, տարուց տարի կաւանայ աւանդելի աւարկաների թիւը: Առաջիկայ ուսումնական տարվանից, ի միջի այլոց, պիտի աւանդվեն նաև իրաւագիտութիւն և քաղաքատնտեսութիւն: Գրեթէ բոլոր

երեւել միայն այդ անձի մահուանէ յետոյ, քննվելով ուղեղը:

Ուղեղին բուն նախատիպարին գալով, եթէ ոլորտները սովորաբար կամուրջի կամ գետնի խորքերու նման իրարմէ բաժնված լինեն, անկանոն նախատիպի մը գոյութիւնը կը հասկցուի, որը հետեւեալ կերպով կարելի է բացատրել. եթէ ուղեղին փորձները մէջ մէկ առունքի երկակայեցէք, ջրածուի մարմին մը մէկէն գրեթէ բոլոր միաններուն կրնայ անցնել: Բնական փոփոխութիւնը և նախատիպին և այս միաբանութիւնը փոփոխութիւնը մէջ ամենէն այլազան անցքեր կարելի է նկատել:

1879-ին, Վիլհելմայ, պ. Պէնտլիքթի 19 ոճրագործներու ուղեղներուն վրա կատարած խորադնին ուսումնասիրութեանը մէջ այս անբնական տիպարը երբեք պակսած չէր. ասկէ դատ, բազմաթիւ պարագաներու մէջ ուղեղային կիսագունդերը ուղեղին կատարելապէս ծածկված չէին, ասիկա անդամակազմական մանրամասնութիւն մըն է, որ հիմնապէս անասնական յատկութիւն կը նշանակէ:

Իրենց հետեւանքներով այնչափ ծանրակշիռ այս իրողութիւնները, մեծանուն պրօֆէսոր Պրօքայի կողմէ մարդասպան Բրէմսթայնի ուղեղին վրա կատարված քննութեամբ հաստատված են: Մի և նոյն բաները հաստատված են նաև արունտեր Մէնցելուի ուղեղին վրա, առանց հաշուելու ուղեղին ընդհանուր թուլացումը, որով այս անձի խորհելու կարողութիւնը խանգարված է:

Արդէն թիւրինի համալսարանին բժշկական օրէնսդիտութեան պրօֆէսոր Կեսար Լօմպարդօ 1878-ին բազմաթիւ իրողութիւններով խորաքննին ուսումնասիրութեանց վրա հիմնալ «Ոճրագործ» (L'Homo delinquente) անուան տակ գործ մը նրատարակեց, և որուն մէջ բացի մի քանի մանրամասնութեան տարբերութիւն-

դասախօսներն էլ պրօֆեսորներն են. միայն մի քանիսը միջնակարգ դպրոցների փորձված ուսուցիչներն են:

Դասընթացներում ընդունվում են երբեք սեռի ունկնդիրներ, որոնք միջնակարգ կրթութիւն ունեն (այդ հարցում շատ էլ խիստ չեն): Վարձը չափազանց էփան է, այն է՝ իւրաքանչիւր առարկայ, տարեկան 60 դասախօսութիւն, 3 բուքլիէս տարին, 30 դասախօսութիւն, 2 բուքլիէս անհատաւորութիւնը ու լրակատար ծրագիրը դեռ վերջնականապէս մշակված չէ, ուստի այժմեանից չէ կարելի ասել, թէ արեւօք այդ դասընթացներն աւարտողները ստանալու են որոշ վերայադիր և արտօնութիւններ թէ ոչ: Պարզ է միայն, որ դասընթացները կազմելու են ընդհանուր զարգացուցիչ մի հիմնարկութիւն, հանրաւմատելի մի համալսարան:

ՆԱՄԱԿ ԲԱՂՈՒՅ

Յունվարի 17-ին

Դարձնալ հրեան: Ինչպէս արդէն հեռագրել էի, յունվարի 14-ին, իրիկնաւթմին, մեծ հրեան տեղի ունեցաւ Սև քաղաքում: Այդում էին Մուսա-Նալիելի կերօսիւմ ու նալիւմ լի բեղերվաւորները: Հրեան շարունակեց երկու ամբողջ օր: Մի քանի ամիս առաջ՝ նոյն Մուսա-Նալիելի կերօսիւմ գործարանները և բեղերվաւորները այրվեցին: Դեռ կարգի չը բերած այդ հրեանի անկմունքները, նորիս անհերքելի վարձմունքի, անմիտ խնայողութեան: Բեղերվաւորները մէկը չընկնել է լինում, ինչպէս վկայում են, նախկին հրեանից մնացած, մաշված երկաթից: Այդ բեղերվաւորը, որը լցած է լինում ջրով, չը դիմանալով ջրի ճնշողութեան՝ պայթում է: Մի երեւոյթ, որ երբեք տեղի չը պիտի ունենայ, եթէ բեղերվաւոր չինված լինի կահածաւոր կերպով և պահպանված որոշակի չափի ու ձևի: Բեղերվաւոր չինված համար պահանջվում են այնքան որոշ ու պարզ պայմաններ, որ ոչ միայն մասնագէտները, այլ ամեն մի փորձված ու գործին մօտ մարդ առանց տատանվելու կարող է ասել, թէ այս ինչ մեծութեան բեղերվաւոր որքան հեղուկ կը պարունակէ իր մէջ, պատերը ինչ հաստութեան երկաթից չինված պիտի լինեն, քանի դիւրամոց երկաթով պէտք է ծածկել, ամեն մի քառակուսի դիւրմիւր որքան ծանրութիւն է գալիս և այն և այլն: Չը նայելով այդ պարզ պայմաններին, այնու ամենայնիւ յաճախ ուշադրութեան չեն առնում և էփան նստեցնել լուս համար այդ անհրաժեշտ պայմանները աչքաթող են անում ու դժբաղդութիւնների պատճառ դառնում, ինչպէս եղաւ ներկայ դէպքում: Բեղերվաւորը պայ-

նել, Պէնտլիքթի Պրօքայի և Պորտիէի հետ մի և նոյն եղբայրացութեանց կը յանդի: Լօմպարդօի համար—«Երկայնածնոտութիւնը, դուռը մաղերը, ցանցաւ, մօրտըր, մորթիլ խիստ թուլ գոյնը, փոքրագլխութիւնը, ակերուն ծուռութիւնը, գանգի փոքրութիւնը, ծնօտներուն աճումը, խնձորիկներուն դուրս ցցուելը, յետաւոր ճակատը, ականջներուն չափազանց մեծութիւնը, երկու սեռի միջև նմանութիւնը, մկանունքներու համեմատաբար տկարութիւնը, ասոնք այնպիսի իրողութիւններ են, որ եւրօպացի ոճրագործը հարաւային կամ մօնղոլական մարդուն աւելի օտանցնելու համար խաղիկային նկարագիրներուն կը խառնուին»:

Բարեւ ընդունելու ամեն վարդապետութեամբ (որ բովանդակ բնութեան և իր անվերջ շարժումներուն կը պատշաճի) կրթված ժամանակակից գիտունները, ոճրականութեան հետեւորուն նոյն իսկ կենդանիներուն քով գտնվել կան չը գտնվել պարպտելով իրենց զոյաւորութիւնները հաստատական եղբայրացութեան մը յանգած են: 1883-ին լիօնի համալսարանին բժշկական օրէնսդիտութեան պրօֆէսոր Տար Լէրօյի նման խոր հելով—«Բայց, որովհետեւ բարոյագիտութիւնը մարդկանց ստուգապէս պիտի կրնայ լուսաբանել»—խնդիրը դիտականապէս ուսումնասիրել մտադրեց և «անասուններուն ոճրականութիւնը» (Criminalité chez les animaux) անուամբ խիստ շահագրգիռ աշխատասիրութիւն մը նրատարակեց: «Կենդանիներուն այլ և այլ յանցաւորական արարքները, մարդկանց կողմէ գործված և վերջապէս օրէնքներով պատժի ենթարկված նմանօրինակ արարքներու հետ բաղադատելով ասիկա, կրնէ իր գրքին մէջ, ոճրականութեան բաղադատական հողեքանութեան ուսումնասիրութիւն մըն է»:

(Ըր շարունակվի)

թիւըն պէս՝ չրի լինանցած յորձանքը երկաթի
պոկոտոված կտորներէ հետ ճեղքում են կողքի
250.000 պոկոտնոց կերտելիք լի ընդերուտորը:
Ձրի ու կերտելիք անաղին խառնուրդը վայրկե-
նաբար հեղեղում է ողջ շրջակայքը: Այդտեղ
աշխատող բանուորները և փողոցով անցնող սայ-
լապանները ջրակոխ են լինում. բանուորների մո-
տիկ բնակարանները, խոհանոցները լցվում են,
դռները և բռնակներով սկիզբն է առնում հըր-
դեհը: Բանուորներից և արհեստավորներից ոմանք
լողալով, խանձոտվելով մի կերպ ազատվում են,
ոմանք ալորաճնելով ստանալով վիրաւորվում
և կիսակենդան հիւանդանոց են տանվում: Իսկ
բաւական մարդիկ և երեխաներ տեղն ու տեղը
այրկում, ածխանում են... ձիւղը դեռ յայտնի
է թէ քանի մարդ է այրված, որովհետև ոչ այն-
տեղ եղածներէ թիւն է յայտնի և ոչ էլ փողո-
ցով անցնողներէ: Բացի դրանից մի քանի հան-
գամանքներ աչքի առաջ ունենալով՝ սովորաբար
կողքնում են և ձիւղը չեն յայտնում: Բայց, այ-
նու ամենայնիւ, պարտող լուրերի համաձայն,
10—15 հոգի այրված պիտի լինեն. այրված են
մի քանի ձիւղներ: Մուսա-Նալիկովի այրված ապ-
րանքը, ապահովացրված է. ապահովացրված է
նաև խլաքահան—խառնուրդը ընկերութեան գոր-
ծարանը, որ նոյնպէս վնասված և այրված է:
Ապահովացրված չէ միմիայն «Էկոնոմի» ապ-
րանքը՝ վիրաւորված, այրված ու այլանդակված
բանուորների կենքը...

Ձրեղեն արդէն հանգել է: Շատ չի անցնի՝ հըր-
դեհի պատճառած աւերածնունդները կը վերանո-
րովեն, գործարանները կարգի կը բերվեն, գոր-
ծարանատեղերը սեփական կառքերով դէս ու
դէն կը սլանան, կարգադրութիւնները կանեն,
նոր մարդիկ, նոր բանուորներ կը վարձեն և գոր-
ծը իր նախկին դրութիւնը և սովորական ըն-
թացքը կը ստանայ: Կը մոռացվի ամեն բան,
կրած վնասները կը լրացվին, բայց արդեօք երբ
և իցէ պիտի մոռացվի լանդի զոհերէ: Կրած
վնասն ու կսկիծը: Խնչ ապագայ է սպասում
հրդեհից վնասված վիրաւորներին, ինչ պիտի
լինի հրդեհին ճարակ դարձած բանուորների սի-
ւեղներէ պիճակը, ո՞վ պիտի կերակրէ, ո՞վ պիտի
պահէ պահպանէ նրանց... Ո՞վ է մեղաւոր, որ
մի գործարանատէր իր մի քանի հարիւր բուրձու
համար, փոխանակ նոր երկաթ բանեցնելու, հին
մաշված երկաթ է բանեցնում և դժբաղդութիւն-
ների պատճառ դառնում: Ո՞վ է մեղաւոր, որ
չնորհիւ դատաւարտելի անհոգութեան և նկու-
ղութեան բացալայութեան, այսօր տանակ
մարդիկ հրի ճարակ են դառնում... Ո՞վ պէտք
է հրապարակ հանէ երեւոյթագործութեան իսկական
հեղինակին, ո՞վ պիտի թշուառ գտնէր պաշտ-
պանը հանդիսանայ և արդարադատութեան ձայ-
նը լսելի դարձնէ...

Ն. Դաւթեան

ՆԱՄԱԿ ԽՄԲԱՐՈՒԹԻԱՆ
(Հեռագրով)

Մ օ ս կ վ ա, յունվարի 17-ին

Սրտագին և ամենալաւ ցանկութիւններով ող-
ջուում եմ «Մշակի» գրչութեան 25 ամեակը:
Նրա ճանապարհը լուսաւորված է ժողովրդական
կրթութեան փայլուն ճառագայթներով: Նրա ա-
մենալաւ գրաւականը—երկրի զանազան ազգու-
թիւնների ընդհանուր հաշտութեան գաղափարն է:
Թող ամենուրեք լինի նրա փայլուն հիմնադրի ա-
նունը:

Շահալիկ

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

Կիւսկի երեկոյեան, յունվարի 18-ին, Ամենայն
հայոց կաթողիկոսը, հայոց առաջնորդարանում
ձաշէ էր հրաւիրել Կովկասի կառավարչապետ
Իշխան Գ. Ս. Գօլիցինին և նրա ամուսնուն՝ Իշ-
խանուհի Գօլիցինային: Այդ ձաշին ներկայ լինե-
լու հրաւիրված էին նաև հետեւող անձինք՝ կա-
ռավարչապետի օգնական զեյնալ լէյտնանտ
Ֆրէդէ, գեներալ Ամիլիանովի, թիֆլիսի կոմեն-
դանտ Ռէյտեր, թիֆլիսի նահանգապետ Բիկովի,
Երևանի նահանգապետ կոմս Տիգրանատեղի, կով-
կասեան ուսումնարանական շրջանի հոգաբարձու
Եանուկի: Կառավարչապետի դիւանի դիրեկտոր
Միգիլովիչ, հայոց հոգեբանականից՝ թիֆլիսի
թեմի առաջնորդ արքեպիսկոպոս Սարգիսեան և
Գէորգ վարդապետ Երեցեանց, աղուականների
պարագլխի օգնական գեներալ Սադիկով, իշ-
խան Նիկոլայ Արզումանյան, գեներալ Իշխան
Խոջամիստով, իսկական պետական խորհրդա-
կան Ամբարշտով, թիֆլիսի քաղաքապետի պաշ-
տօնակատար Խալանկով, Բարեգործական ըն-
կերութեան նախագահ Ալեքսանդր Անանյան,
առաջ ցնեղօր Ա. Քիշիմշով, նոր ընտրված
քաղաքապետ Գ. Եանուկով, իսկական պե-
տական խորհրդական Գ. Մուսաղովեանց, Բա-
ղուի դրամատէր Առաքել Մատուրեանց, թիֆ-

լիսի դրամատէր Կոստանդին Ալիսանյան, Բա-
ղուի դրամատէր Աւետիս Գուկասեան, թիֆ-
լիսի կաշուի գործարանատէր Գրիգոր Աղլիսա-
նով: Ձաշը սկսվեց ժամ 6-ին. վեհափառը նըս-
տած էր սեղանի գլխին, աջ և ձախ ունենա-
լով իշխանուհի և իշխան Գօլիցիններին: Առաջին
բաժակը վեհափառը առաջարկեց՝ Թագաւոր Կայ-
սրի կենացը, որ ընդունվեց մեծ ոգևորութեամբ,
անմիջապէս Ներսիսեան դպրոցի երգեցիկ խում-
բը, ուսուցչի ղեկավարութեամբ, երգեց. «Տէր պա-
հնա զԿայսրն» հիմնը: Երկրորդ բաժակը իշխան
կառավարչապետն առաջարկեց վեհափառ Կա-
թողիկոսի կենացը: Այնուհետև վեհափառն առա-
ջարկեց կառավարչապետի և նրա ամուսնու կե-
նացը առանձին առանձին. կենացների միջոց-
ներին երգեցիկ խումբը երգում էր: Ձաշը վեր-
ջացաւ 8 ժամին:

Կ. Պօլսից հաղորդում են «Times» լրագրին
հետեւեալը. «Ռուսաց նոր դեսպան Չինովիեւ
ինդիկեց սուլթանից համիդիէ անուանված հեծե-
լադօրքը հեռացնել ան դրկ ով կասեան
սահմանից, ուր նրա ներկայութիւնը չափա-
զանց անպարտ է: Սուլթանը պատասխանեց,
թէ ինքն կը կատարի Ռուսաստանի ցանկու-
թիւնը»:

Կովկասեան քաղաքացիական մասի կառավար-
չապետը, Յնեղօրական կանոնադրութեան 154-րդ
յօդուածի յաւելումով հիման վրա, որոշեց՝ դադա-
րեցնել թիֆլիսում հրատարակվող «Արձագանք»
լրագիրը 8 ամսով:

Մեզ հաղորդում են, որ Կարսի թիւրքաց հիւ-
պատուը, խրատվելով մամուլի մէջ եղած նկա-
տողութիւններից, այժմ այլ ևս զգոյթականնե-
րից անցապիտի համար 10—15 բուրձի չէ վեր-
ցնում, այլ 3—4 բուրձի: Ուղղվել միշտ գովե-
լի է:

Եթէ հաւատանք տեղական լրագիրներին, Գա-
րաբաղի թեմական առաջնորդ է նշանակվում
Անանիա եպիսկոպոս Համադասպեան: Եւթիմա-
նում գտնվող բոլոր եպիսկոպոսների մէջ, մեր
կարծիքով, Անանիա եպիսկոպոսը ամենայնա-
բար է այդ մեծ թեմի ղեկավարի պաշտօնի
համար:

Շարաթ օր, յունվարի 17-ին, հայոց կաթողի-
կոսը այցելեց Չիթաւովի կտաւի գործարանը և
Աղիլխանովի կաշուի գործարանը: Չիթաւովի
գործարանում կաթողիկոսին արձակեալ սկու-
տեղի վրա մատուցվեց աղ ու հաց: Գործարանի
տէքերը՝ իշխանուհի Բէկիմաքեան և օր. Չիթա-
ւան, յայտնեցին որ նուիրում են յօդուա գաղ-
թականների նոյն օրը պատրաստած բոլոր կը-
տաւը, մօտ 1000 բուրձու արժողութեան:

Մեզ հաղորդում են, որ Կովկասեան Գեղա-
ստեանական ընկերութիւնը ստացել է թոյլտու-
թիւն՝ վերցնել մաքսատնից նրա անուանով ստա-
ցած 3.000 պոկո աղնի՝ արջասպը՝ առանց մաքս
վճարելու: Ընկերութիւնը այդ պատճառով կա-
րող էր լինի առաջիկայ գարնան և աշնան ծա-
խել ազգեգործներին խաղողի վաղըր բեշկելու
համար է ժախ արջասպ: Անցեալ տարի ար-
ջասպը ծախվում էր 5 ր. 25 կոպէկով: Իսկ այս
տարի նա 4 բուրձուց է ժախ կը լինի: Արջասպը
պէտք է տրվի միմիայն ապեգործներին և ան-
միջական սպաւորներին:

Չերնօմորեան նահանգում ռուս զաղթականու-
թիւն հաստատուելու համար՝ ներկայ 1898 թվին
գանձարանից կը տրվի 25 հազար բուրձի:

Գեղաւստեանական ընկերութեան մէջ գու-
մարված ծխախոտագործների ժողովը, քննելով
ծխախոտի մշակութեան ներկայ վիճակը, եկաւ
այն եղրակացութեան, որ իւրաքանչիւր շրջանի
ծխախոտագործների պէտք է կազմեն մի մի ըն-
կերական օգնական և որի նախաձեռնութեամբ և
անմիջական հսկողութեամբ կը հիմնվեն ծխա-
խոտի պահեստներ: Այդ պահեստների մէջ
ծխախոտը կը խնամվի առանձին վերակացուհե-
րի միջոցով, որպէս զի նա չը փչանայ: Պահեստ-
ները բաց կը լինեն գործարանատէրերի համար,
որոնք կարող են այդտեղ միանգամից աչքի անց-
կացնել բոլոր ծխախոտը և աւելի ձիւղ գնահա-
տել նրա զանազան տեսակները:

Ալեքսանդր Գօլիցին մեզ գրում են, «Անցեալ
դեկտեմբերի 30-ին, նախկին օրիորդաց Արզու-
թեան դպրոցի դահլիճում կայացած ժողովը՝
ընտրեց հաշտութեան մեր քաղաքի բոլոր եկե-
ղեցիների երեցիներին հաշտութեան քննութեան

համար: Ընտրվեցին պ. պ. Մ. Սարգսեան, վ.
Բաբայան և Յ. Խաչվանքեան: Յանկալի էր, որ
պարտներ հաշտութեանը լուրջ կերպով վերա-
բերվէին իրանց պարտականութիւններին և չը
նմանվէին նախորդ երեցիներ Աղաբէգ Սրապեա-
նի հաշիւները քննող հաշտութեաններին, որոնք
մինչև այսօր չը բարեհաճեցին կատարել իրանց
պարտը, չը նայելով որ շատերը հաւատացնում
են, թէ յիշեալ Սրապեանի մօտ գտնվում է եկե-
ղեցական փողերից աւելի քան 5000 բուրձի:

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՎԵՐՁԻՆ ՏԵՂԵԿՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

Կ. Պօլսից հաղորդում են «Berliner Tage-
blatt» լրագրին, որ սուլթանի ծննդեան օրը Օր-
մանեան պատրիարքը մի ինդիկալի ներկայաց-
րեց փաղիշահին, որի մէջ հետեւեալ պահանջներն
է անում.

1) «Ներկայումս օգնութիւն հասցնել այն հա-
յերին, որոնք կարօտութեան մէջ են գտնվում:
Այդ նպատակով սուլթանին առաջարկվում է
ինդիկալի մէջ՝ հանգանակութիւն սկսել յօդուա
հայ աշուրներին և որբերի. իւրաքանչիւր տա-
րի մի որոշ գումար յատկացնել հայոց պատ-
րիարքարանի կարիքների համար. աղատել հայե-
րին երկու տարով հարկերից և ռաճիկ տալ այն
հայերին, որոնք պետական ծառայութեան մէջ
էին դադարում և արձակվել են ծառայութիւնից
նորեն տեղի ունեցած յանցաւոր փորձերի պատ-
ճառով:

2) «Վերացնել ոստիկանական այն միջոցները,
որոնք դժուարացնում են հայ վաճառականների
ազատ երթևեկութիւնը. թոշակներ տալ թիւր-
քաց դպրոցների հայ աշակերտներին էլ, եթէ նը-
րանք արժանի կը լինեն թոշակներին. վերջնա-
կանապէս ներումն չնորհել որովհետև շատ հայեր
դեռ ևս աղատված չեն պատիժը կրելուց, չը
նայելով որ նրանց ներումն է չնորհված:

3) «Բռն եկեղեցական բնաւորութիւն ունե-
ցող պահանջներ, այն է՝ բէրթիներ մի քանի
ազատ թեմերի համար, եկեղեցիների և վանքե-
րի վերանորոգութիւնը և կառուցումը, վերացնել
ցէնզուրան հովուական շրջաբերականների հա-
մար և վերջապէս խղճի կատարեալ աղատու-
թեան երաշխաւորումն ամենքի համար, մասնա-
կանը նրանց համար, որոնք մի ժամանակ ստիպ-
մամբ ընդունել են մահմետականութիւնը»:

Կ. Պօլսից ստացված վերջին տեղեկութիւննե-
րի համեմատ, սուլթանը վճռել է հետեւեալ դի-
ւաններն անել հայերին. պատրիարքին միա-
նուագ տալ հարիւր հազար լիւրա կարօտ հայերի
համար, ազատել բոլոր բանտարկված հայերին և
թոյլ տալ նրանց անարգել երթևեկութիւն կա-
տարել և բնակութեան տեղ ընտրել իրանց
համար:

Թիւրքիայի և Ռուսաստանի յարաբերութիւն-
ների մասին Կ. Պօլսից նոյն լրագրին հաղորդում
են, «Ռուսաց դեսպանի Բ. Գրան ուղարկած
յայտագրերի լեզուն գնալով խիստ է դառնում
Այժմ ռուսաց դեսպան Չինովիեւ պահանջում է
յանձնաժողով նշանակել Հայաստանում և Քիւր-
դիստանում ճանապարհորդելու համար, որովհետև
այդ տեղերում տիրող կարգերը անտանելի են
որդանք: Այդ պատճառով Բ. Գրանը հրաւիրեց
օտար թղթակիցներին ճանապարհորդութիւն կա-
տարել նախ և առաջ Ալեքանդրապոլի նրա մասին
տարածվող սուտ լուրերը հեղքելու համար, և
այսպէս Անատոլիայում: Ի նկատի ունենալով դես-
պան Չինովիեւի յայտագրերը Բ. Գրանը նորից
համան արձակեց շատ շուտ առաքել ստորատե-
ղիական ճանապարհները, որոնք տանում են դէ-
պի ռուսաց սահմանը:

Ի հարկէ, աւելացնում է Բերլինի լրագիրը—
այդ յուղի տեղեկութիւններին պէտք է զգուշու-
թեամբ վերաբերվել»:

ԵՄԻՒ ԶՈՒԱՅԻ ԴԱՏԸ

Ուրախութեամբ տեսնում ենք, որ հռչակաւոր
վիպագրող Զօլա ոչ միայն չընկճվեց թշնամա-
կան ցուցերից, այլ հերոսաբար առաջ է տանում
իր գործը, մի քանի անգամ չը տատանվելով
խօսում է ճշմարտութեան, արդարութեան անու-
նով: Մանաւանդ ուրախալի է, որ Զօլային հա-
մակարում են Եւրօպայի լաւագոյն գործիչները և
գործիչները: Ահա ինչ է գրել Զօլային նորվեգիացի
նշանաւոր գրող Բիերնսոն.

«Ինչպէս եմ ես այժմ նախանձում ձեզ:
Ո՞րպիսի յօժարութեամբ ես կը կանգնէի
ձեր տեղը, որպէս զի մարդկութեան և հայրե-
նիքին այն ծառայութիւնն անեմ, որը անում
էք դուք: Ես ինքն եմ փորձել եմ, թէ որքան

վտանգաւոր է մարդկանց դէմ գնալ թէ առե-
լութեան և թէ սիրոյ մէջ: Բայց առեւտրի-
նը սովորաբար ուժեղ է լինում սերից և
մարդկային անպարծութիւնից: Առանձին հան-
գամանքները, որոնք այդքան տարիների ըն-
թացում ազդել են ժողովրդի թէ աղնիւ և
թէ ամենաստոր զգացմունքների վրա, ստեղ-
ծել են այնպիսի տրագիկական դրութիւն, որ
հազար տարիների քաղաքակրթութեան և ա-
ռաջագիտութեան ստեղծած շինութիւնը երեւ-
րում է և սպառնում է թափվել բարբարոսնե-
րի կատաղի աղաղակների մէջ: Բայց դուք չը
վախեցաք նրանցից: Մէկը միլիոնների դէմ...
Կոյ դրանից աւելի աղնիւ բան: Ֆրանսիան
հէնց այդպիսի տեսարանի է կարօտ: Ես հիւ-
սիսից ճանապարհորդեցի Գերմանիայի վրայով
և այժմ ապրում եմ խալիպայում և կարողում
եմ ամբողջ աշխարհի լրագիրները: Հաւատաց-
նում եմ ձեզ, որ Եւրօպայի բոլոր ազգերը
սարսափով և դառնութեամբ են այժմ նայում
Ֆրանսիային: Համոզված եմ, որ Եւրօպայն
պահպանում է նրանով ինչ դուք արեք, մինչև
անգամ եթէ ձեր վարմունքը ամենքը չեն հա-
ւանում: Իմ կողմից ես ասում եմ ձեզ, որ
եթէ ձեր գրուածքները այնքան տարածված
են ամբողջ աշխարհում, դրա պատճառն այն
է, որ նրանք նպաստում են մարդկութեան
բարոյապէս բարձրանալու և այն, որ դուք
ինքնիւր մի մարդ էք, որ ունի քաջութիւն և
աղնիւ սիրտ»:

Ֆրանսիայում էլ աւելանում են Զօլայի կողմ-
նակիցները: Բանաստեղծ Մօրիս Բուստր, ստա-
նալով Պարիզի ուսանողներին ընկերակցութիւնից
հրաւէր մի դասախօսութիւն կարդալու, պատաս-
խանեց հետեւեալը.

«Զօլի գլխաւորներին ամեն մի կասկածից
դուրս համարել—դա մեզ շատ հետու կարող է
տանել: Մտածեցէք, թանգապիւր բարեկամներ,
այդպիսի սրբազան անհաճութիւնը, որով այժմ
խօսում են զօլի մասին, չեն արտայայտում
նոյն իսկ Աստուծու վերաբերմամբ, երբ խօ-
սում են նրա մասին... Կան շատ սարսափելի
անհաւատալի գործեր, որոնց համաձայնվում
են թոյլատրել այժմեան ժամանակ: Մինչև
այժմ անկասկած է, որ Գրեյֆուս դատա-
պարտված է կամ մի դոկումենտի հիման վրա,
որի իսկականութիւնը չափազանց կոտորածի
է, կամ մի գաղտնի դոկումենտի հիման վրա,
որը չէր ցուց տուած նրա փաստաբանին և
որի մասին նա ինքը հարց ու փորձի չէ են-
թարկել... Այդ գործի հետ յաճախ խառնում
են հայրենիքի պատիւը և ասում էին, որ գուցէ
նա սարսափելի պատերազմի պատճառ դառ-
նայ: Իմ կարծիքով աւելի լաւ է եղուց պա-
տերազմ սկսել, քան թէ գիտակցաբար թոյլ
տալ, որ կատարվի մի անհեղինակ անարդարու-
թիւն կամ ոչնչանայ անհատական աղատու-
թիւնը»:

Էմիլ Զօլա անթիւ համակրական նամակներ և
հեռագիրներ է ստանում արտասահմանից: Յայտ-
նի դարձաւ և այն, որ ցուցերը սարգորդների մէջ
մեծ դեր կատարել էին կոմիտիի հոգեւորական-
ները:—Սօցիալիստների կուսակցութիւնը նոյն
պէս անցել է Գրեյֆուսի և նրա պաշտպանների
կողմը: Պարիզի ցուցերի ժամանակ սօցիալիստ-
ների կուսակցութիւնը հրատարակեց մի մանի-
ֆեստ, որի մէջ զգուշացնում էր ֆրանսիացիներին:

«Ֆրանսիական ժողովուրդը չը պիտի հակա-
հրական գաղափարով ողնորվի ասված է
այդ թղթի մէջ—դրա հետանքն այն կը լի-
նի, որ հրէայ հարստաւորների տեղը կը
ընեն երեքական հարստաւորները: Ժողո-
ւուրդը նոյնպէս չը պիտի գլուխ ինքնեք գիւ-
րական բարձրաստիճան պաշտօնակաների օ-
լիգարխիայի առաջ և չը պիտի մոռանայ, որ
այլ է ֆրանսիական ազգային զօրքը, որի մէջ
գտնվում են բոլոր քաղաքացիները, այլ է
զլխաւոր շտաբը, որ բաղկացած է եղուստնե-
րից»:

Ֆրանսիական կառավարութիւնը այլ ևս աչ-
քաւարկութիւն չէ կարող անել: Մէկին միլիոստ-
րութեան դրութիւնը շատ խախտում է:

ՆԱՄԱԿ ԹԻՒՐԻՍԱՅԻՑ

Կ. Պ օ լ ի ս, յունվարի 2-ին

Իբրև նմոյշ հայ որբերի և ժողովրդի վիճակի
կը փութում հաղորդել հետեւեալը՝ որ հայոց նը-
պաստամատոյց յանձնաժողովը կողմանէ հրա-
տարակված է:

«Չանաղան գաւառներէ, ինչպէս վանէ, Բա-
ղուէ, Կարինէ, Մարաշ, Խարբըրէ և Տիգրանա-
կերտէ մեզ հասած նամակներէ կիմանալով, թէ մեծ
կոտորածներ թէպէտ անգամ մը ալ տեղի չունե-
ցան, բայց հիմակվան հալածանքն ալ կոտորածէ ոչ
նուաղ ահաւոր է: Հիւսմ մասնակի կոտորածներով
կահաբեկին և կը փնտրեն խեղճ հայերը: Վնայ
գաւառին մէջ տակաւին չեն դարձած քուրդերու
աւարաւորութիւնները և հունձներն արդէն շատ
գէշ վիճակի մէջ էին: Երկարագործական գործի-
ներ չի գտնվելու, և իրենց գիւղերէն դուրս
աշխատող հայերուն վրա ի գործ դրված խրժ-
դովութիւններու պատճառաւ, արդէն վարչապետը
շատ քիչ եղաւ, ուստի ժողովուրդը սովամահ

Типографія Канцел. Главнотач. Гражданск. частью на Кавказѣ, Лористъ-Меликовская ул., д. 88.